

Jordbruksdepartementet

Livsmedels- och djurenheten

Rådets möte den 19 juni 2006

Dagordningspunkt: 9

Rubrik: Förslag till direktiv om minimiregler för skydd av slaktkyckling - riktlinjedebatt

Dokument:
9606/05 AGRILEG 80

Tidigare dokument:
Faktapromemoria 2004/05:FPM81

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Inför jordbruks- och fiskerådet den 18 juli 2005.

Bakgrund

Förutom de allmänt hållna bestämmelserna i direktiv 98/58/EG om skydd av animalieproduktionens djur finns inga särskilda EG-bestämmelser för skydd av slaktkycklingar. Kommissionen har därför arbetat fram ett förslag till ett direktiv om minimiregler för skydd av slaktkycklingar. Sverige, och även Danmark, har varit aktiva och drivit på för att få fram förslaget.

Kommissionens ursprungliga förslag innehåller ett utkast till gemensamma regler i form av ett minimidirektiv om skydd av slaktkyckling i besättningar med 100 djur eller fler och som inte är avelsbesättningar eller kläckerier. Förslaget antogs av kommissionen den 30 maj 2005 och har diskuterats i rådsarbetsgrupp, bland chefsveterinärerna (CVO), i den Ständiga jordbrukskommittén (SJK), attachégrupp samt Coreper under 2005 och 2006.

Rättslig grund och beslutsförfarande

Artikel 37 i EG-fördraget. Beslut tas av rådet med kvalificerad majoritet efter att ha hört Europaparlamentet.

Svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar att kommissionen tagit fram ett förslag och ställer sig positivt till stora delar av det ursprungliga förslaget innehåll. Frågan är viktig för Sverige som aktivt deltagit i utarbetandet av förslaget. Sverige har fått gehör för många av sina förslag vilket ses som en framgång. Sverige hade dock gärna sett strängare regler för bl.a. beläggningsgrader, för djurmiljön i stallarna och för dödlighetströskeln.

Sveriges övergripande mål är att ett direktiv om skydd av slaktkyckling skall komma till stånd - även om vissa delar av det inte kommer att tillämpas förrän vid senare tidpunkter. Sverige har redan liknande regler som dem som föreslås. Det är viktigt att även övriga medlemsstater får liknande reglering.

Det är viktigt att relatera förbättringar i djurskyddet till eventuella kostnader.

Europaparlamentets inställning

Europaparlamentet är generellt positivt inställt till kommissionens förslag men har en rad ändringsförslag. Bland annat anser man att i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen bör ekonomisk och social hänsyn inte ha företräde framför djurens hälsa och välbefinnande. Vidare anser man att en tydlig information gör det möjligt att på ett ansvarsfullt sätt välja vilken produkt man vill köpa, vilket ligger i såväl uppfödarnas som konsumenternas och djurens intresse. När det gäller beläggningsgraden ansåg parlamentet att från och med den 1 januari 2013 får beläggningsgraden inte överskrida 34 kg levande vikt. Den maximala beläggningsgraden skall beräknas som ett genomsnitt av de senaste tre flockarna. En flexibilitetsmarginal på 2 dagar är i nödfall tillåtet. Beläggningsgraden för en flock får dock aldrig överskrida 36 kg levande vikt. Vidare anser parlamentet bl.a. att senast sex månader efter det att direktivet träder i kraft skall kommissionen lämna en rapport till rådet och Europaparlamentet om förutsättningarna för ett särskilt harmoniserat, obligatoriskt märkningssystem i EU för kycklingkött samt produkter och beredningar som uppfyller djurskyddsnormerna, med bland annat tydlig information om produktionsstandarder och angivande av produktens ursprung.

Förslaget

Kommissionens ursprungsförslag innehåller ett utkast till gemensamma regler i form av ett minimidirektiv om skydd av slaktkyckling i besättningar med 100 djur eller fler och som inte är avelsbesättningar

eller kläckerier. Enligt förslaget får beläggningsgraden, mätt i kg kyckling per kvadratmeter, inte överstiga 30 kg utom i de fall anläggningen uppfyller vissa specificerade krav. I sådana fall får beläggningsgraden uppgå till högst 38 kg och då ställs vissa krav på behörig myndighet beträffande inspektioner och övervakning samt på kontroller av officiell veterinär på slakteriet.

Medlemsländerna skall tillförsäkra att den som ser till kycklingarna, fångar dem eller lastar dem har fått instruktioner och relevant utbildning om djurskydds krav, inkl. slaktmetoder och tillräcklig övning för att fullgöra sina arbetsuppgifter.

Senast två år efter att direktivet antagits skall kommissionen lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet, åtföljd av eventuella lagförslag, som skall handla om ett eventuellt införande av ett obligatoriskt, gemensamt märkningssystem för kycklingkött, köttprodukter och köttberedningar baserat på djurskyddsstandarder.

Inte senare än fem år efter att direktivet antagits skall medlemsländerna ge kommissionen en sammanställning av data om de kontroller som skall göras på slakteriet av kycklingarnas fothälsa. Kommissionen skall lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet, och om det behövs, åtföljd av lagförslag om det negativa inflytandet av vissa genetiska parametrar på välbefinnandet hos slaktkycklingar.

Medlemsstaterna skall se till att det finns nationella bestämmelser om straff i de fall reglerna i direktivet inte följs.

I bilaga I anges mer detaljerade krav för att man skall få hålla slaktkycklingar vid den lägre beläggningsgraden om 30 kg/m². Bl.a. anges att vattenkopporna skall vara placerade och underhållna så att inte vattenspill förekommer, att foder alltid skall finnas tillgängligt och att detta inte får tas undan i mer än 12 timmar innan slakt och att alla kycklingar skall ha tillgång till en torr ströbädd. All stympning skall generellt vara förbjuden men enskilda medlemsländer får tillåta näbbtrimning för att förhindra fjäderplockning och kannibalism. Även kastrering av hankycklingar får tillåtas av enskilda medlemsländer.

I bilaga 2 anges en del av de krav som ställs för att anläggningen skall få hysa kycklingar vid en beläggningsgrad om maximalt 38 kg/m². (Uppfyller man enbart kraven i bilaga 1 får man använda en beläggningsgrad om högst 30 kg/per m².) I bilaga 2 finns bl.a. krav på dokumentation av vissa tekniska detaljer om anläggningen och dess utrustning, t.ex. alarmsystem. Temperaturen och den relativa fuktigheten i stallet skall registreras kontinuerligt och kycklingarnas vattenkonsumtion registreras dagligen. Koncentrationen av ammoniak får inte överstiga 20 ppm (part per million) och koncentrationen av koldioxid får inte överstiga 3000 ppm.

Bilaga 3 innehåller bestämmelser om vilka kontroller och uppföljningar som skall göras på slakteriet av bl.a. fothälsa och dödlighetsfrekvens. Bilaga 4 innehåller vilka åtgärder som skall vidtas om inte djurskyddet är tillfredsställande. Åtgärderna kan vara att en aktionsplan skall upprättas och att beläggningsgraden skall sänkas. I bilaga 5 finns krav på att de kurser som personal måste gå skall innehålla bl.a. lagstiftning och djurskydd.

Vid behandling av förslaget i rådsarbetsgrupp har kommissionens ursprungliga förslag ändrats något men utan allvarligare försämringar. Däremot har ordförandeskapet i slutskedet presenterat ett kompromissförslag som i stort sett innebär att taket för maximal beläggningsgrad tagits bort - vilket Sverige ser mycket allvarligt på - och att dödlighetsdata och data om fothälsa skall samlas in under en ännu inte fastställd period. Systemet för att bedöma graden av djurvälstånd senareläggs. Detta får anses som betydande försämringar. Dock kvarstår kraven för att få producera kycklingar vid en beläggningsgrad om upp till 30 kg/m² samt kraven som i framtiden (datum ej ännu fastlagt) kommer att gälla när man vill producera vid en beläggning upp till 38 kg/ m² vilket i sig är positivt.

Gällande svenska regler och förslagets effekter på dessa

Eftersom direktivförslaget skall innehålla minimiregler har det inga effekter på de svenska reglerna som är strängare. Den tydligaste skillnaden mellan förslagets regler och de svenska gäller beläggningsgraderna. Där förslaget anger max 30 kg per kvadratmeter har Sverige 20 kg och motsvarande för förslagets 38 kg per kvadratmeter där Sverige har 36 kg.

I Sverige finns det, till skillnad från i de flesta EU-länder, reglerat i lag och föreskrifter hur slaktkycklingar skall inhysas och skötas. En viktig ekonomisk faktor är hur många kycklingar (mätt i antal kg) som man får ha per m² golvarea. Detta regleras genom ett frivilligt "djuromsorgsprogram" som i princip alla uppfödare har anslutit sig till. Omsorgsprogrammet innebär bl.a. att det vid varje kycklingslakteri finns en ansvarig veterinär som kontrollerar fothälsan hos de kycklingar som slaktats. Om fothälsan är dålig eller om veterinären upptäcker något annat att anmärka på går en "larmsignal" till en s.k. riksläkare som åker ut till besättningen i fråga och kontrollerar och även ger råd och anvisningar. I denna kvalitetskontroll ingår också att riksläkaren besiktigar och kontrollerar skötseln av djuren och stallets funktion.

Ekonomiska konsekvenser

Förslaget bedöms inte ha några budgetära konsekvenser på svensk respektive EU-budget.

Övrigt